

ศึกชิงพื้นที่เมื่อ 65 ล้านปีที่แล้ว ไทแรนโนซอรัส เร็กซ์ (ที-เร็กซ์) 2 ตัวกำลังทำกัน

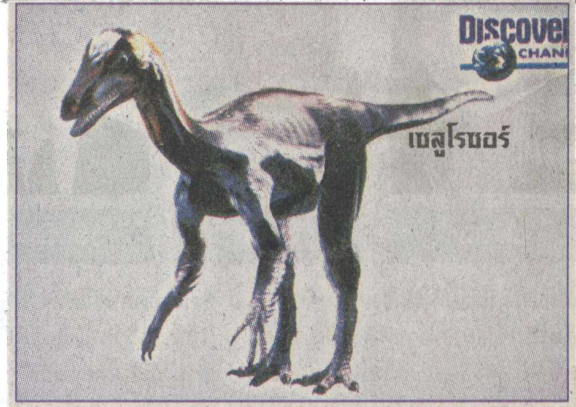
โครมิโอซอร์มีขน

เซลูโรซอร์ ไดโนเสาร์กินเนื้อ

บูนีเซราทอป

เซลูโรซอร์

บูนโครนัตส

กรรทีลอร์ ปรากฏโฉมแบบนี้นักเป็นครั้งแรก

สัตว์ โลกล้านปีที่เกือบจะเรียกได้ว่าเป็นสิ่งมีชีวิตของโลกในยุคแรก ๆ ได้ทวนกลับมาใช้ชีวิตอีกครั้งบนแผ่นฟิล์มโดยพอมดแห่งออลสปีด สตีเวน สปีลเบิร์ก นับตั้งแต่นั้นมาเรื่องราวเกี่ยวกับวงจรชีวิตของสัตว์โลกล้านปี ที่เคยเป็นเพียงฟอสซิลหรือรูปจำลองหุ่นตั้งอยู่ตามพิพิธภัณฑ์กลายเป็นที่สนใจใคร่รู้ของผู้คนทั่วโลกตั้งแต่เด็กอายุไม่กี่ขวบจนถึงผู้ใหญ่ตอนปลาย

นอกเหนือจากเรื่องราวที่โลดแล่นตามบทภาพยนตร์อยู่บนแผ่นฟิล์ม ดิสคอปเวอรี แชนแนล ก็ได้เคยนำเสนอเรื่องราวเหล่านั้น โดยการพาผู้ชมย้อนเวลากลับไปสู่ห้วงเวลาที่ไดโนเสาร์ครองโลกอีกครั้ง ในบรรดา

ภาคของโลกล้านปีที่มีมนุษย์ไม่เคยพบเห็นมาก่อน ในสารคดีชุด WHEN DINOSAURS ROAMED โดยไดดอน เวลเลอร์ ผู้สร้างภาพไดโนเสาร์พันธุ์กาลิไมล์ ในภาพยนตร์จูราสสิคพาร์ค และผู้รับผิดชอบงานสร้างภาพให้กับ DINOSAUR มาทำหน้าที่ผู้อำนวยการฝ่ายแอนิเมชันของสารคดีชุดนี้

ขณะที่จิม เคิร์กแลนด์ นักโบราณคดีวิทยาแห่งรัฐยูทาห์ และดัก วูล์ฟ ผู้อำนวยการโครงการโบราณคดีวิทยาเขตที่ราบซูนี มาทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา จึงเชื่อมั่นได้ว่าไดโนเสาร์นานาชาติที่โลดแล่นอยู่บนจอ จะมีพฤติกรรม การเคลื่อนไหว ขนาด สี เสียงร้องและสถานที่อยู่อาศัย แทบจะไม่ผิดเพี้ยนไปจากสิ่งที่มันควรจะเป็น เพราะได้มีการวิเคราะห์หาคำตอบจากโครงการกระดูกที่ขุดพบ เปรียบเทียบกับสัตว์ยุคปัจจุบันที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน

และนี่เป็นครั้งแรกที่เราจะได้รู้จักกับสัตว์โลกล้านปี ที่นอกเหนือไปจากยุคจูราสสิคที่ถือเป็นยุคหลัง ๆ ของไดโนเสาร์ ก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้พวกมันมีอันต้องสูญสิ้นไปจากโลกใบนี้

เมื่อ 220 ล้านปีที่แล้ว ในยุคไตรแอสสิก ช่วงเวลาที่ภูมิอากาศของโลกเริ่มอบอุ่นและมีฤดูกาล ภูมิภาคมีความชุ่มชื้น เขียวขจี ซึ่งถือเป็นยุคทองของสัตว์เลื้อยคลาน ซึ่งได้วิวัฒนาการแตก

แขนงออกไปเป็นหลายสายพันธุ์ ท่ามกลางภาวะสูญญากาศที่เกิดขึ้นจากปรากฏการณ์ Permian Extinction หลังจากโลกถูกกระทบด้วยภัยพิบัติที่ไม่อาจระบุได้เมื่อ 25 ล้านปีก่อน ส่งผลให้สิ่งมีชีวิตร้อยละ 97 สูญหายไปจากโลก

ในจำนวนสัตว์เลื้อยคลานเหล่านั้น รวมถึงพวกอาร์ทิซอร์ได้ทวีจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ ประกอบด้วยไดโนเสาร์ เทโรซอร์และจระเข้ โดยที่พวกอาร์ทิซอร์ครอบครองพื้นดิน ท้องทะเล และเป็นครั้งแรกที่สัตว์เลื้อยคลานสามารถบินได้

สายพันธุ์หลักในยุคไตรแอสสิก ได้แก่ ซิโลไฟซิล สัตว์ที่กินพวกเดียวกันล่าตัวเพรียวยาว รังด้วยสองเท้า นิ้วมีมือเพียงสามนิ้วแต่แข็งแรงมาก หัวเล็กยาวและพื้นคม ขณะที่เตลมัตโตซูล ซึ่งตัวใหญ่กว่าซิลโลไฟซิลเท่าตัว มีลักษณะคล้ายจระเข้ที่มีหนามแหลมที่ไหลยาวครึ่งเมตร จมูกสั้นดูคล้ายปากนก ลำตัวหุ้มเกราะ เดินด้วยขาทั้งสี่ที่แข็งแรงมาก กลับกินพืชและมีนิสัยเชื่อง ส่วนรูทีโอดอนที่เป็นนักล่าขนาดใหญ่ที่สุดและเร็วที่สุดชนิดหนึ่งแห่งท้องน้ำ กลับวิ่งบนดินได้ช้าเพราะขนาดลำตัวที่ยาวถึง 6 เมตร มีเกราะหุ้มแน่นหนา มีส่วนคล้ายจระเข้จนเชื่อกันว่าจะเชืวนี่คืออดีตสัตว์บกที่ลอกแบบวิถีชีวิตของรูทีโอดอนและญาติ ๆ ของมัน

ในยุคจูราสสิค
เมื่อประมาณ 200 ล้านปีที่แล้ว เป็นอีกยุคที่โลกถูกล้อมรอบเย็น แม้จะระบุไม่ได้ว่าเป็นเพราะอะไร แต่การศึกษาจากซากฟอสซิลสามารถบ่งบอกได้ว่า สิ่งที่เกิดขึ้นรวดเร็วมากและมีอำนาจทำลายล้างมหาศาล สัตว์เลื้อยคลานเกือบครึ่งต้องสูญพันธุ์ ไดโนเสาร์พันธุ์ใหม่จึงผุดขึ้นมาแทนที่ พวกมันมีขนาดใหญ่และแก่งแย่ง จนพื้นพิภพตกเป็นของไดโนเสาร์

แอนคิซอร์ส ดีโลไฟซอร์ส และซินทาร์ซัส คือ 3 สายพันธุ์หลักของยุคนี้ การที่ลำตัวเล็กบาง มีพื้นที่อวัยวะรูปเพชรงอกออกมาจากขากรรไกร หัวที่เล็กจนผิดส่วน ทำให้แอนคิซอร์ส ต้องมีขาที่แข็งแรง เล็บนิ้วโป้งขนาดใหญ่เพื่อใช้ตึงใบไม้ ขณะที่ดีโลไฟซอร์สและซินทาร์ซัสเป็นสัตว์กินเนื้อ ดีโลไฟซอร์สมีขนาดใหญ่กว่าเหยื่ออย่างเทียบไม่ติด หากแต่รวดเร็วปราดเปรียว แต่ซินทาร์ซัสแม้จะมีลำตัวบาง ก็มีมือสั้น ๆ ที่มีนิ้วข้างละสามนิ้วงอจับอันทรงพลังมาแทน

50 ล้านปีถัดมาในยุคอัปเปอร์ จูราสสิคโลกเต็มไปด้วยพายุทรายและฝุ่นที่พัดหมุนตลอดเวลาน้ำในลำธารเหือดแห้ง สระน้ำต่าง ๆ กลายเป็นเกลือ มีร่องรอยของพืชพรรณบางอย่างอยู่บริเวณเขตที่ราบซึ่งเคยมีลำธารไหลผ่าน ณ ห้วงเวลานั้นสัตว์ที่อาศัยอยู่มีชีวิตอยู่อย่างลำเค็ญ สัตว์ใหญ่อย่างไดโนเสาร์คามาซอร์ส สัตว์กินพืชที่ตัวเล็กคล่องแคล่วอย่างไดโอซอร์สและนักล่าเชราโทรอรัสคือผู้ครองโลก

ยุคจูราสสิคตอนปลายนี้ให้กำเนิดยักษ์ใหญ่อย่างแพทโทซอร์ส ซึ่งมีขนาดใหญ่พอ ๆ กับสนามเทนนิส ทำให้นักล่าเกิดความยำเกรงจนไม่กล้าเป็นศัตรูด้วย แต่ไดโนเสาร์ที่ใหญ่ที่สุดในโลกขณะนั้นคือสเตโกซอร์ส ซึ่งมีขนาดลำตัวยาวเท่ารถบัสนและหนักเท่าช้างตัวหนึ่ง ส่วนสัตว์กินเนื้อที่ใหญ่ที่สุดและมีกำลังมากที่สุด ในสมัยนั้นคือลูกผสมระหว่างนกยักษ์กับจระเข้อย่างอัลโอซอร์ส บางครั้งมันสามารถฆ่าซอโรพอดขนาดกลางหรือใหญ่แต่ป่วย และแพทโทซอร์สที่ได้รับบาดเจ็บได้ สุดท้ายมันก็สูญพันธุ์ไปในช่วงปลายยุคจูราสสิคนี้เอง

สายพันธุ์หลักที่พบในยุคนี้ยังมีเชราโทรซอร์ส สัตว์กินเนื้อที่ทรงพลังอีกชนิดหนึ่ง มีออสัน ๆ บนจมูกนอหนึ่ง อีกสองอยู่เหนือตาทั้งสองข้าง ลำตัวเหอะทะ กระดูกหนักมาก และไดโอซอร์สสัตว์กินพืชที่วิ่งได้เร็วด้วยขาหลัง มีหางแข็งแรงที่ใช้ทรงตัว มีจะงอยปากแหลมไม่มีฟันด้านหน้าแต่มีฟันยื่นออกจากแก้มแทน

ไดโนเสาร์รุ่นสุดท้ายที่มีชีวิตอยู่บนโลกอยู่ในยุคครีเทเชียสตอนกลางถึงตอนปลาย เมื่อ 65 ล้านปีที่แล้ว วิวัฒนาการของสัตว์โลกเป็นไปอย่างเข้มข้นในช่วงปลายยุคครีเทเชียส หลังจากผ่านไป 150 ล้านปีความซับซ้อนและหลากหลายของไดโนเสาร์เป็นไปอย่างน่าทึ่ง ทุกสายพันธุ์จะตัวใหญ่กว่าไดโนเสาร์รุ่นก่อน ซึ่งเป็นยุคทองของไทแรนโนซอร์ส เร็กซ์ หรือที-เร็กซ์ นักล่าที่เป็นที่หวาดกลัวที่สุดตลอดกาล

ยุครุ่งเรืองของเหล่าไดโนเสาร์จบสิ้นลงหลังจากถูกกาบาตเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 16-17 กิโลเมตรได้พุ่งมาปะทะโลกและแตกกระจายเป็นผุยผง บริเวณอ่าวเม็กซิโก จนเกิดเป็นหลุมที่มีความลึกมากกว่า 24 กิโลเมตร กว้างมากกว่า 241 กิโลเมตร หินร้อนและขี้เถ้าลอยขึ้นสู่บรรยากาศและในเวลาไม่กี่ชั่วโมง ภูเขาไฟเหล่านั้นได้ปกคลุมโลกเอาไว้ โลกจึงอยู่ภายใต้หมอกแห่งฝุ่นผง อุณหภูมิโลกลดต่ำลง เกิดฝนกรด

เมื่อก่อกำเนิดที่เกิดจากการเผาไหม้ถูกชะล้างออกไปจากชั้นบรรยากาศ ดวงอาทิตย์กลับมาส่องแสงอีกครั้ง มีเพียงสัตว์ไม่กี่ชนิดที่ทนต่อภาวะการันที่รุนแรงและมีชีวิตรอดอยู่ได้ และในนั้นรวมถึงเต่า สัตว์เลื้อยคลานขนาดเล็ก จระเข้ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม และไดโนเสาร์บินได้ขนาดเล็กที่เรียกว่านก.